

VERSLAG van de voorstelling *Junkieverdriet* van René Seegers, Jean van de Velde, en Leon de Winter, door Toneelgroep Venster. Regie: Ank Borsboom. Gezien op zondag 11 mei 1997 in Theater de Poort.

STUKKEUZE

We vonden deze keuze goed. Het stuk was door het gezelschap goed te bezetten en bood een nog steeds eigentijds thema.

REGIE/DRAMATURGIE

Een knappe bewerking. Het weglaten van het laatste bedrijf was een goede keus, en de oplossing om het einde van Johan te suggereren met het geluid van de trein was effectief. Op details ging de actualisering wat wringen. Verwijzingen naar de jaren tachtig waren omgezet (Elpee naar CD bijvoorbeeld), maar elders in het stuk tonen zich de tachtiger jaren weer. We zagen een zeer zorgvuldige regie. Jammer van de changementen, die vaak vervelend lang waren, onder andere door omslachtige lichtwisselingen. Ze hadden gemakkelijker, hanteerbaarder en sneller kunnen zijn. De mise-en-scène was heel goed, op een enkel detail na (de hoge positie van De Poortere begrepen we niet). Ook zagen we dat er heel zorgvuldige spelbegeleiding gegeven is. Dat werd bijvoorbeeld zichtbaar in de monologen, die duidelijk veel aandacht hebben gekregen. De poëzie van de voorstelling is mede door die zorgvuldigheid uitstekend overeind gebleven.

VORMGEVING

We vonden het decor uitstekend: functioneel en eenvoudig, met veel spelmogelijkheden. De keuze om het schilderijtje grijs te houden vonden we goed, ook om de leegte van de plek waar het schilderij hing te benadrukken. Het wit van de medicijnkast was zeer effectief. De requisieten waren heel zorgvuldig gekozen. Eenvoudig en effectvol vonden we het gebruik van de parasol. Alleen wat vreemd dat de schommel gloednieuw was, en niet zo gemakkelijk af te breken. Daardoor was de timing van het overigens prachtige geluidseffect niet optimaal.

Het gebruik van licht vonden we erg mooi. Het werkte uitstekend mee om het poëtische en hallucinerende van de scènes aan te geven. Een knappe prestatie om het licht in zo'n kleine zaal zoveel ruimte te laten suggereren. De lichtovergangen tijdens de changementen hadden een stuk eenvoudiger en dus sneller gekund.

Over het geheel was de voorstelling heel goed gekostumeerd. Prachtig vonden we de vader. In de kostumering was ook goed te zien hoe de moeder boven hem uitgroeide. Alleen Louis' kostumering vonden we wat overdreven, door de te grote tegenstelling tussen de vlekken op de jeans als hij gebruikt, en later het dure pak als hij clean is. De aankleding van de koorleden vonden we interessant. De gedachte erachter was uitstekend, maar we waren niet unaniem gecharmeerd van het beeld dat dat opleverde.

De muziek was fraai en goed gedoseerd. Er is heel goed gewerkt aan het samenspel tussen tekst en muziek/geluid. De muziek functioneerde zo als het ware als dirigent voor de acteur, hetgeen hele mooie momenten opleverde. Ook het druppelgeluid was prachtig.

Grime- en kapwerk was uitstekend verzorgd.

SPEL

We hebben genoten van het spel en zagen dat de acteurs ook zichtbaar spelplezier hadden. Er werd zeer geloofwaardig en intens gespeeld, met veel aandacht voor nuances. Het spelniveau was heel gelijkmatig en over het algemeen werd er heel goed samengespeeld. Johan, zijn vriendin en de ouders waren heel goed op elkaar ingespeeld.

Johan (Paul Harland)

Deze acteur heeft een sprankelende, prettige uitstraling. Toch is zijn lichaamstaal niet sterk, het heeft iets krampachtigs. Het nadrukkelijke spel deed hem zijn kwetsbaarheid verliezen. Vooral in het begin was dat storend, met een iets te gedragen toon. Zijn monologen vonden we heel mooi. In het samenspel vonden we hem iets te alert, te bijdehand.